Számtalan Krumpli-vicc jegy nélkül!

Ludas Matyi

III. évfolyam, 41. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 október 15

Patkányirtás Budapesten

— Mi ez, ezt már megmérgezték?
— Nem, szívszélhüdést kapott a sok ijesztgetéstől.

Palesztinai kérdés

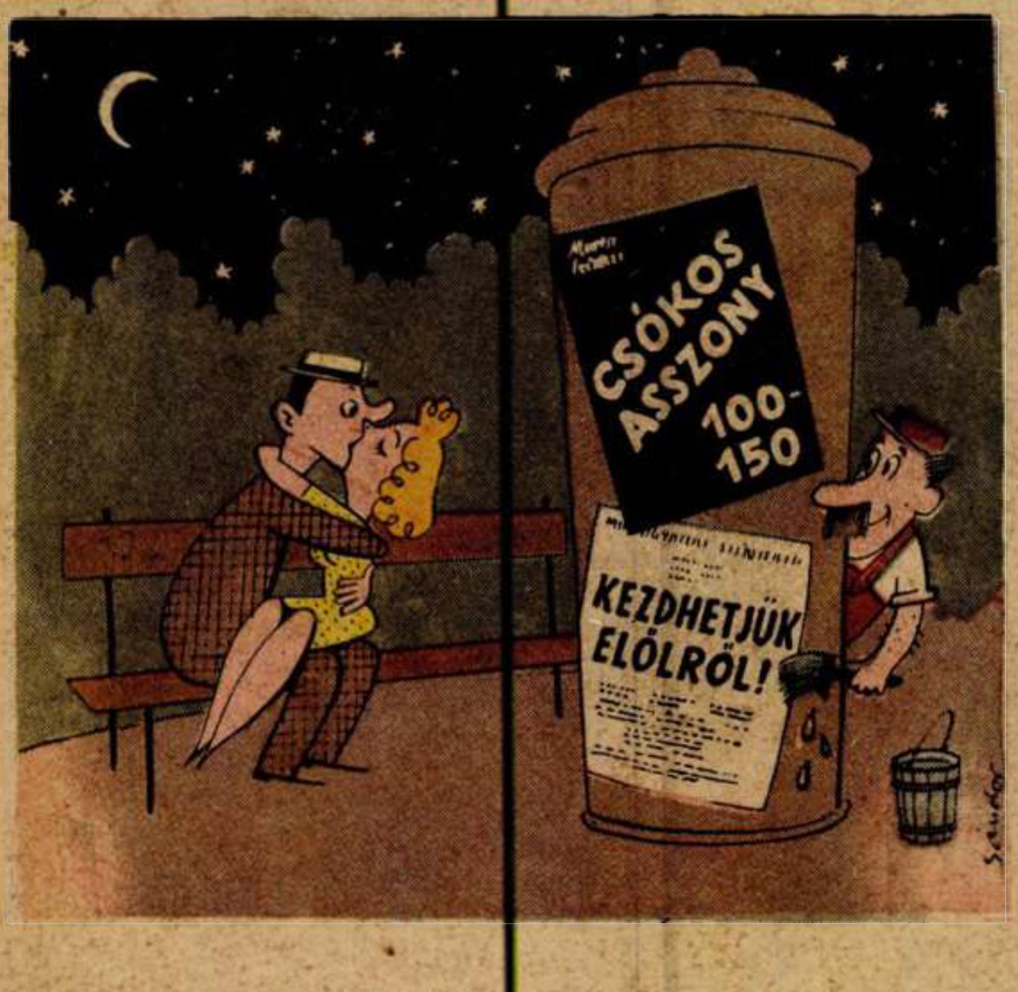
Úgy az arab, mint a zsidó
Saját érdekei őre,
Éppen ezért ez a kettő
Nem jut közös nevezőre.

Sokan szólnak a kérdéshez,
Ezért szívem nagyon búsul.
Aki nem ért a zsidóhoz,
Ne beszéljen arabusul.

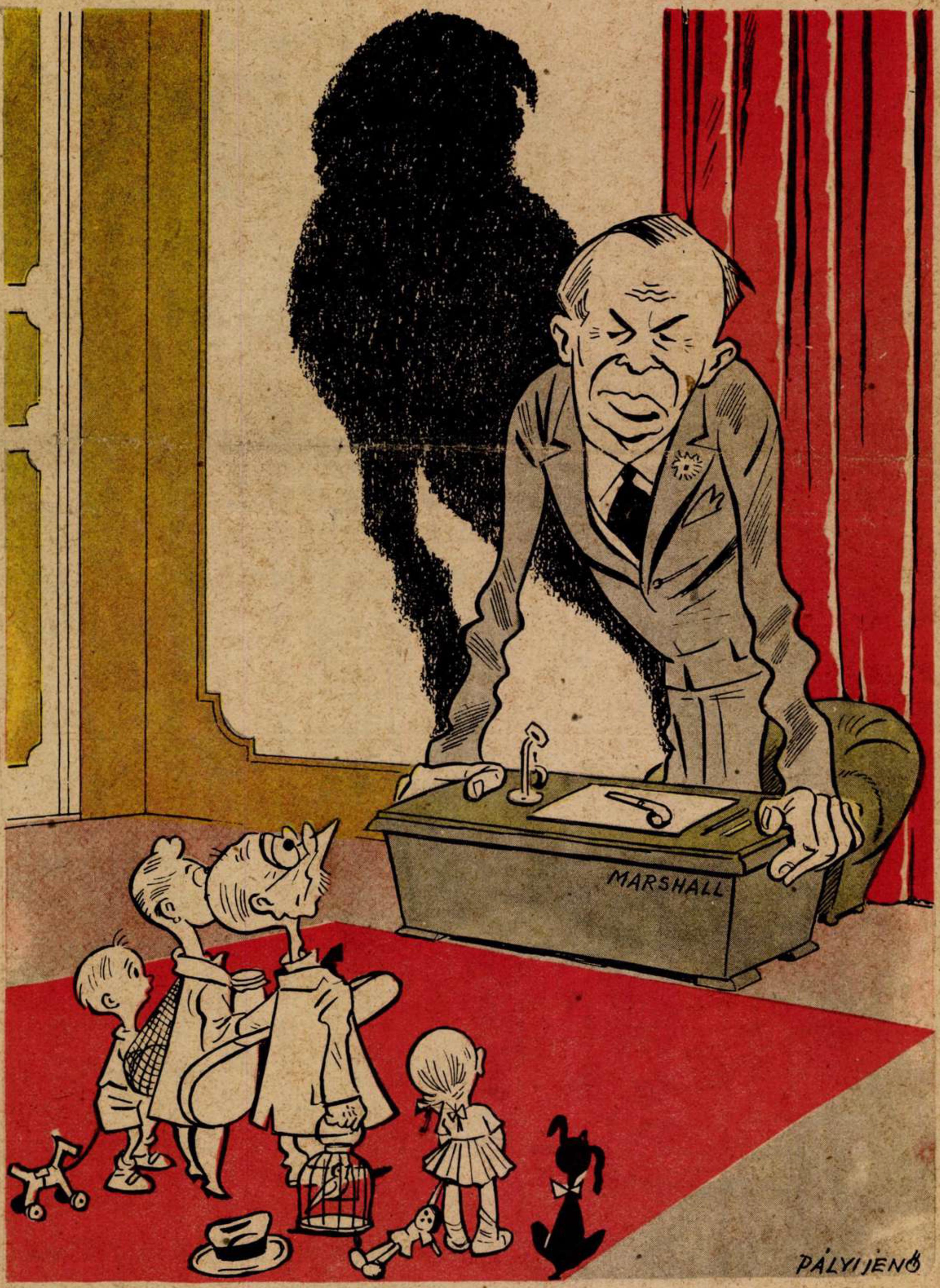
Görög sorstragédia a turfon

— Papádopulos görög zsokét megint megverte a közönség a pesti lóversenypályán.
— Mit szól a dologhoz szegény Papadopulos?
— Kijelentette, hazamegy Görögországba, több verést ott se kaphat.

Akik megfogadják az ötletes plakátragasztó tanácsát

Lesz-e háború?

— Tessék mondani, Marshall úr, lesz háború?
— Az nem tőlem függ, hanem az oroszoktól; ha ők hozzájárulnak ahhoz, hogy agyonüssük őket, akkor nem lesz.

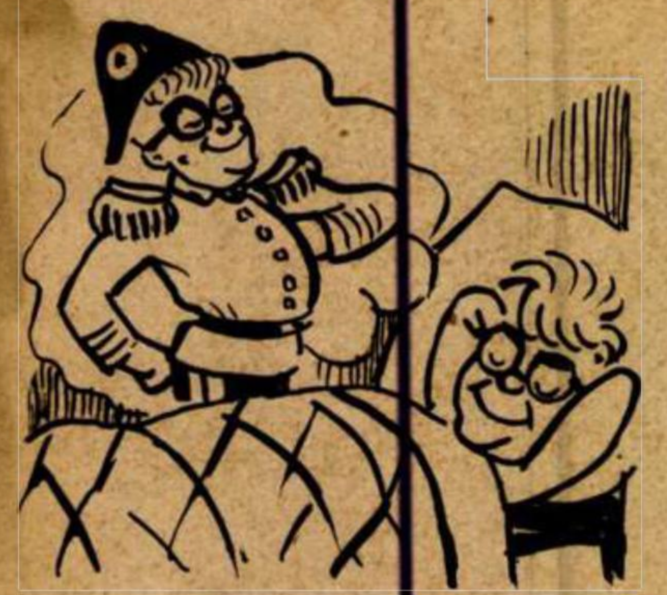
A 7 leghülyébb vicce

— Olvasta? Huszonhétmillió liter vizet fogyaszt naponta Budapest!
— Szent Isten! Hiszen abba bele lehet fulladni!

Eszpresszó-Hófehérke

— Rémes! Az udvarlóm el akar venni feleségül.
— Mi ebben a rémes?
— Honnan veszek ebben a férfi-szűk világban másik udvarlót?

70 fillér

Ha én egyszer...

Álmaimban megjelenik
Egy ragyogó lehetőség,
Válnék azzá, mire megvan
Lelkemben a tehetség!
Jaj istenem, én micsoda
Csudákat is tehetnék,
Ha én egyszer krumpli-ügyi
Kormánybiztos lehetnék!

Burgonyai tábornagynak
Címeztetném magamat,
Krumpli-fejű fejesek közt
Hallatnám a szavamat,
Nyilatkozném a lapoknak:
„Krumpli nincs, de lehet még“,
Ha én egyszer krumpli-ügyi
Kormánybiztos lehetnék.

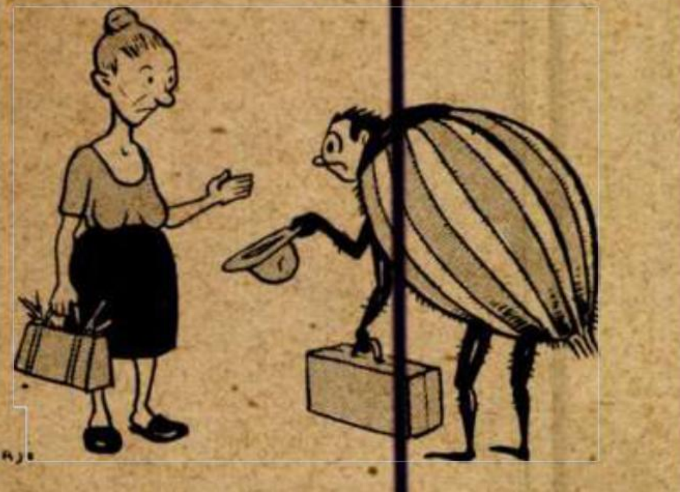
Krumpli-jegyet nyomtattatnék
Háromszínűt, nemzetit,
Plakátokat rajzoltatnék,
Mik a krumplit éltetik,
Krumpli-közi kongresszusra
Velencébe sietnék,
Ha én egyszer krumpli-ügyi
Kormánybiztos lehetnék.

Vállaimon színaranyból
Szikrázné az epolett,
Autón járnék, hogy a krumplit
Megkeressem, hova lett.
S elrendelném: csirkét egyék,
Kit elfog az ehetnék,
Ha én egyszer krumpli-ügyi
Kormánybiztos lehetnék.

Gábor Andor

Haj, haj burgonya...

1.

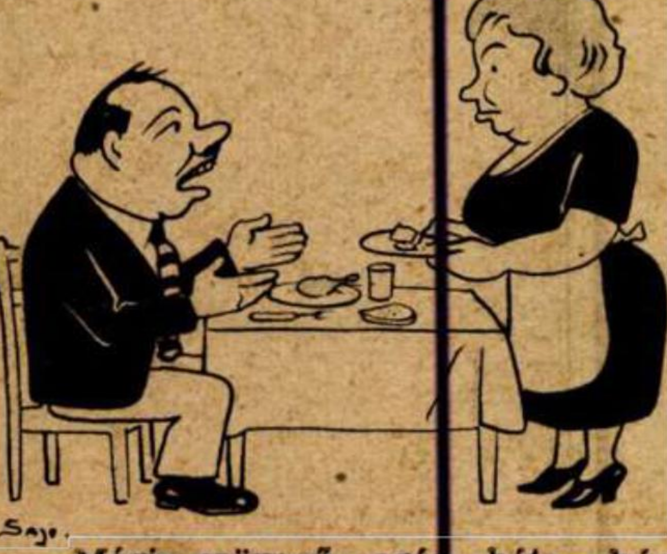
— Jó napot, nagysád, Bogár vagyok Kolorádóból.
— Maga hülye, itt akar krumplit zabálni?

2.

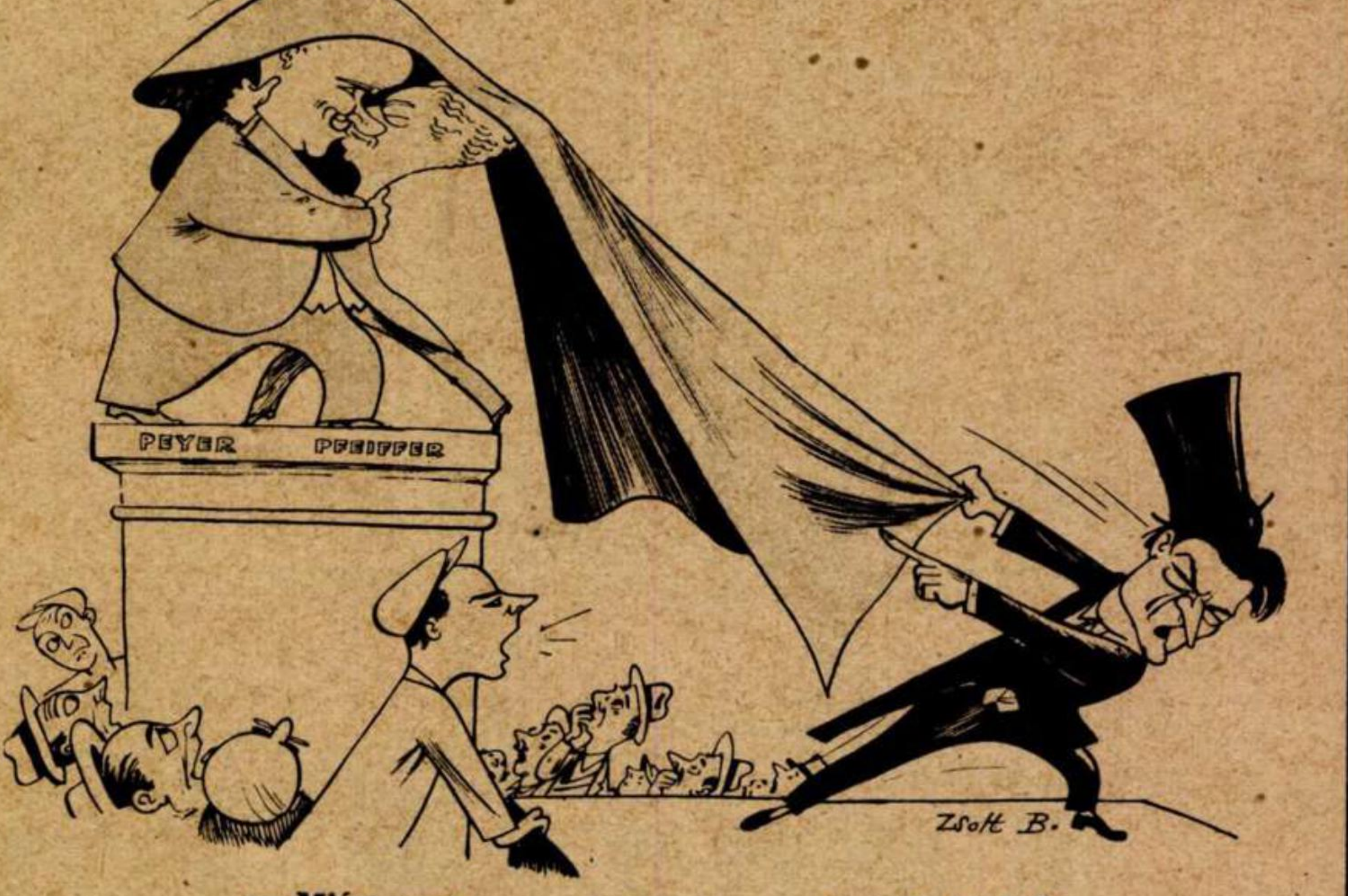
— Szegény embernek szegény a sora, Krumpli az ebéd, tök a vacsora.
— Nézd az ipsét, hogy felvág a krumplival!

3.

— Mégis szörnyű, egész héten húst etetsz velem, legalább vasárnap főzhetnél egy kis krumplit!

Ó mért ily későn

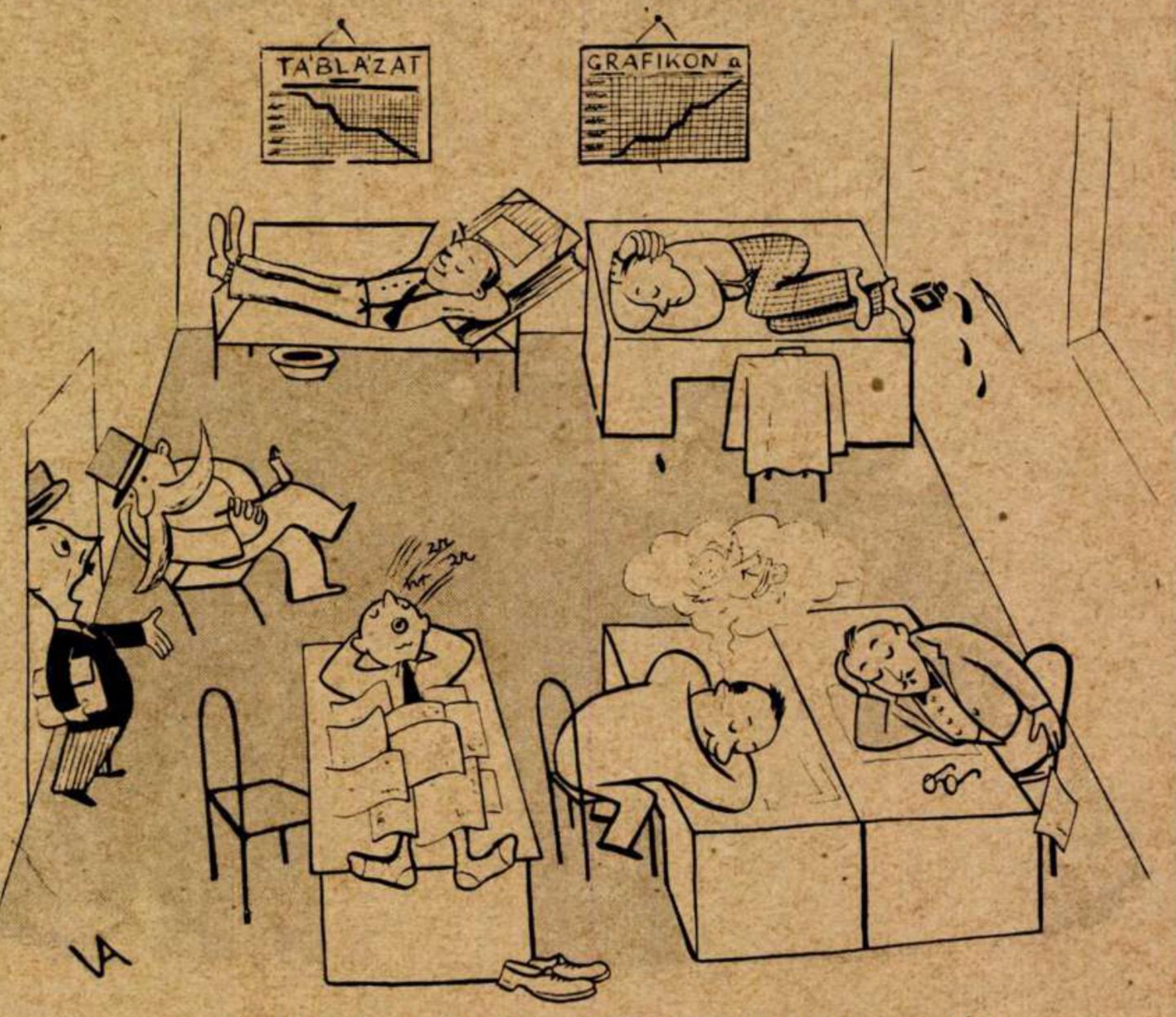
— Miért csak most leplezi le a szobrot Zsolt úr?
— Mert eddig én is ott álltam a talapzaton.

Hindu gond

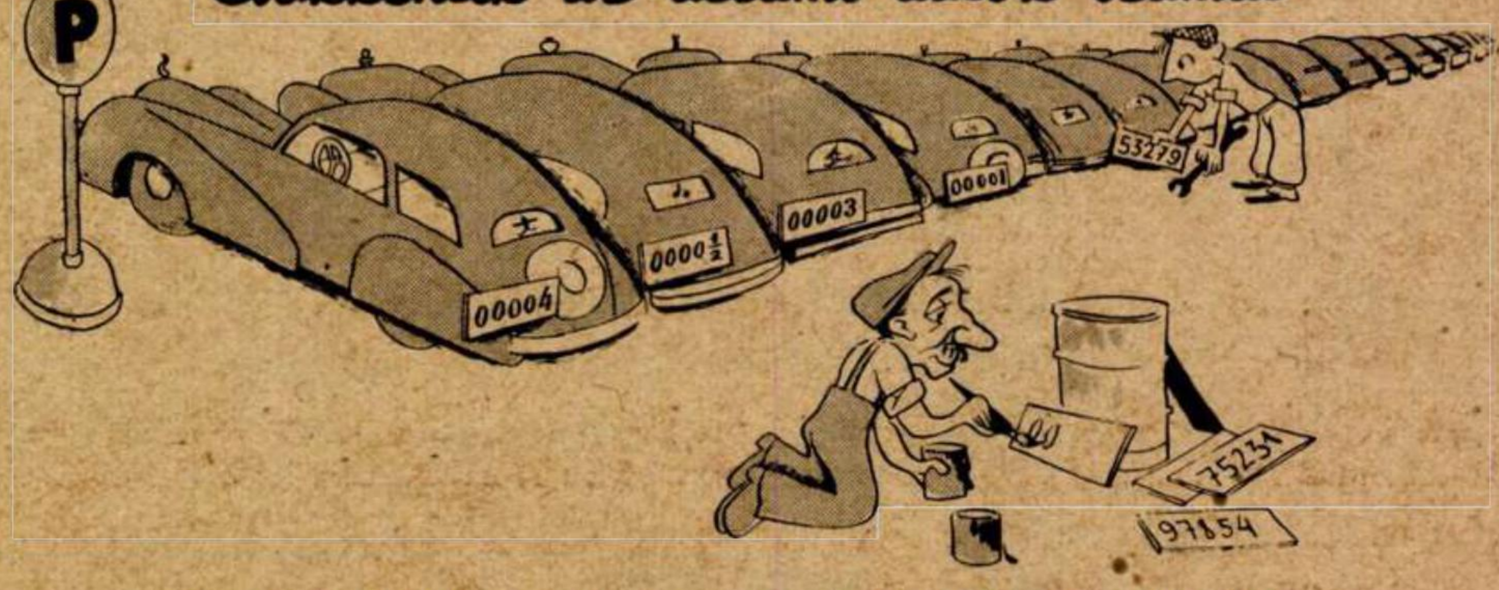
— Na hogy van kedves Rabindra Tagindra?
— Köszönöm kérdését, csak azt nem tudom, mi vagyok inkább: éhes vagy független?

Lakást igénybevenni hivatal céljaira tilos

— Ezek itt mint lakók alszanak, vagy mint köztisztviselők?

Csökkentik az állami autók számát

Képünk az állami autókat számcsökkentés közben ábrázolja.

Mikor vagyunk emberek?

(A taxiállomáson egyetlenegy taxi áll. Mindössze ennyit kell tudnunk az egészhez.)

I. PASAS *(táskával a kezében messziről szalad a taxi felé és integet, sőt a kalapját is lengeti, hogy felhívja magára a sofőr figyelmét).*

SOFŐR *(nem veszi észre).*

II. PASAS *(oldalról tör a sofőrre, ugyanabban a pillanatban, amikor I. pasas odaér. Be akar szállni, de az visszarántja. Most izgatott beszélgetés kezdődik).*

I. PASAS: Kérem én már messziről integettem, tessék csak hagyni ezt a kocsit! *(Cibálja.)*

II. PASAS: Ugyan kérem, integetett! Sokan integetnek egy ilyen nagy városban, érdekes. Integetett, na és? *(Be akar szállni.)*

I. PASAS *(visszacibálja):* Hát majd én megmutatom magának, hogy nem száll be!

II. PASAS: Hát majd én megmutatom önnek, hogy beszállok! *(Be akar szállni.)*

I. PASAS: Erőszakos fráter!

II. PASAS: Hallja, kaphat egy frászt!

I. PASAS *(hirtelen magábaszáll, sírni kezd):* Uram... Orvos vagyok és egy haldoklóhoz kell mennem. Emberéletről van szó.... Ha idejében érkezem, megmenthetem... És ezenfelül a vonatom is indul... A feleségem a pályaudvaron vár, ha elkésem, öngyilkos lesz...

II. PASAS *(komoran):* Sajnálom... Tudja meg, uram, hogy egy ötszázfőnyi csoport Budán most tart a Duna felé, hogy átmenjen a Lánchídon... Három vak vezeti őket... Vidékről jönnek, és nem tudják, hogy a Lánchíd megszűnt... Belezuhannak a Dunába... Ötszáz emberélet uram... *(Be akar szállni.)* Oda kell rohannom!

I. PASAS *(visszacibálja):* Kérem, tudja, hova utazom? Washingtonba. Itt a táskámban van a világbéke terve. Ha idejében odaérkezem, aláírják. Ha elkések, kitör a háború. Az jó lesz magának?

II. PASAS *(hirtelen felrántja az ajtót és az ülések számából megállapítja, hogy nagytaxiról van szó, ami jóval drágább. Hirtelen):* Tudja mit, kérem? Legyen a magáé... Mit menjünk ölre egy vacak kocsiért?

I. PASAS: Jól hallok? Uram, köszönöm... *(Kezetcsókol.)* Ön nagyszerű ember... Mindjárt láttam, hogy csak úgy sugárzik a szeméből valami. Most már tudom, hogy a megértés volt... Köszönöm...

II. PASAS: Semmiség... Szeretnünk kell egymást, uram... Emberek vagyunk...

I. PASAS *(benéz a kocsiba, ő is meglátja, hogy nagytaxi):* Kérem... Én nem is tudom, hogy elfogadhatom-e öntől ezt a nagylelkűséget.. *(El akar menni.)*

II. PASAS *(karonragadja):* Ha meggondolom, ön orvos... emberéletről van szó...

I. PASAS: Igen, de szerintem az illető már úgyis meghalt. És nem is baj. Rossz ember volt.

II. PASAS: És a felesége a pályaudvaron... Nem, az öné a kocsi... *(Be akarja tuszkolni.)*

I. PASAS *(nem hagyja magát):* Legyek őszinte? Nem érdekel a feleségem. *(A fülébe súgja:)* Azt hiszem, megcsal...

II. PASAS: Na, de a világbéke... *(Be akarja tuszkolni.)*

I. PASAS *(nem hagyja magát):* A világbéke? Jól jön az holnap is... Hanem rohanjon, uram... Ötszáz ember a Lánchídnál...

II. PASAS: Meggondoltam. Ha olyan hülyék, hogy belesétálnak a Dunába, ám tegyék. Mit fogom én izgatni magamat! Szép idő van. Nincs kedve sétálni?

I. PASAS: Boldogan! Önnel ne? *(Karonfogva eltávoznak.)*

Tabi László

Komoly művészi esemény

— Tessék kérem kimenni, mert a művész úr úgy határozott, hogy teljesen önálló estet rendez.

Kicsempészik a vetőmagot

— Hallja jegyző úr, nem így gondoltuk azt, hogy ezeknek még a magjuk is tűnjön el az országból!

Titokzatos új fegyverek a levegőben

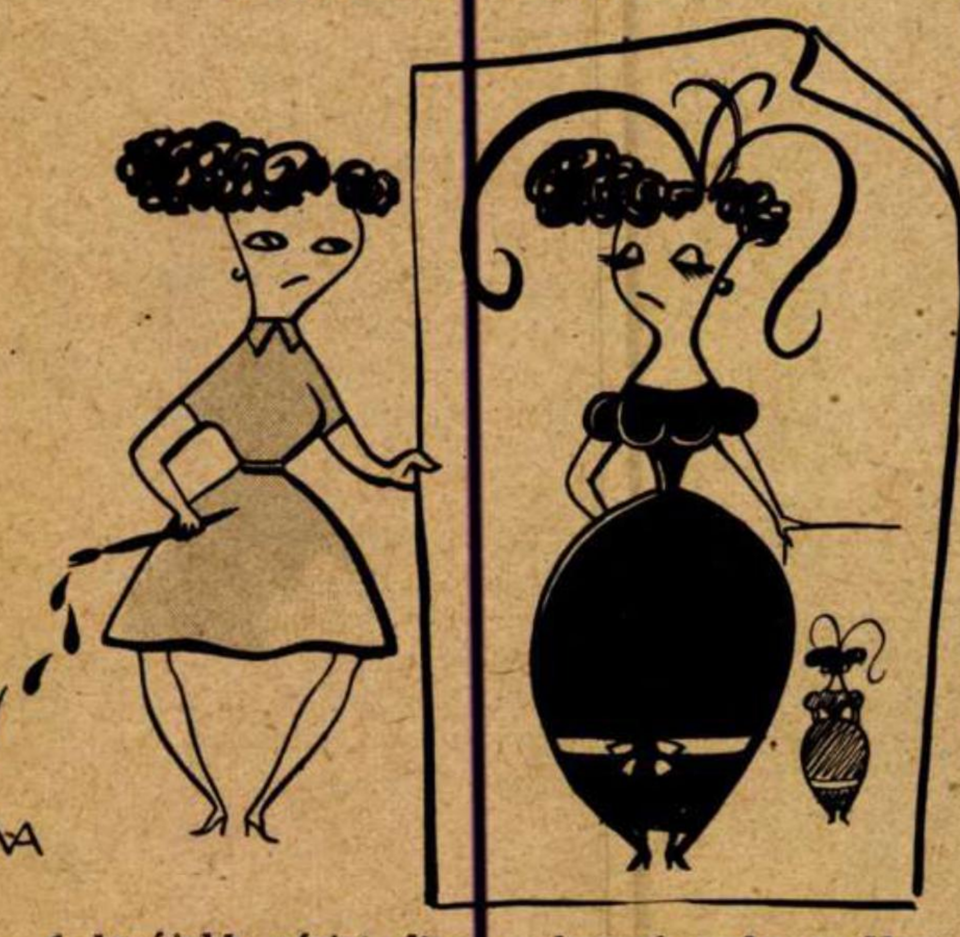
Csak a közelmultban ejtette rémületbe egész Amerikát a repülő csészealjak szörnyű veszélye. Most Svédország felett repülő szivarok tüntek fel. A szivarokon világosan föl lehetett ismerni a dán dohányjövedék jelzését. Valamennyien égtek és fojtó füstöt árasztottak magukból. Malmő fölött időzített tajtékpipákat is észleltek, ezek pöfögtek, anélkül, hogy valaki szívta volna őket. Nyilvánvaló, hogy ezeket a pipákat a földről, radarral szívták, a szemtanuk kezelő- és szívólegénységet nem fedeztek fel.

A norvég partok fölött öreg halászok rendkívüli gyorsasággal repülő tubákos szelencéket vettek észre. A szelencékből rádióaktív bagó hullott le, heves prüszkölést és hosszantartó rágást idézve elő. Északfinn háziasszonyok láttak repülő húsosfazekakat, amelyekben újrendszerű, nagy hatósugarú tyúkok főttek. Petsamo fölött figyeltek meg repülő pálinkásüvegeket, igen erős töltettel, amelyet a gyanútlan áldozatok beszívtak s így több napon át beszíva, félig önkívületi állapotban tántorogtak. A veszélyes új fegyver hatása abban is megnyilvánult, hogy megverték a feleségüket és erotikus tartalmú dalokat énekeltek.

Tapasztaltak ezenkívül, de kizárólag éjjel, különös formájú edényeket, amelyek erősen hasonlítottak a Billy-féle edényekhez. A fegyver olyan hatásosnak látszik, hogy egyesekre valósággal hidegzuhanyként hatott.

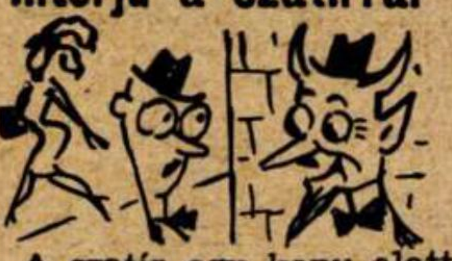

Párisi divat

A legújabb párisi divat a hosszú szoknya. Hogy miért? Képünk a divat kreálóját ábrázolja kreációjával.

Interjú a szatirral

A szatír egy kapu alatt állt lesben. Kissé zavarban voltam, amikor megpillantottam. Nem tudtam, hogyan kezdjem a dolgot.

— A szatír úrhoz van szerencsém? — léptem oda végül hozzá.

— Igen — felelte előzékenyen. — Én vagyok a Külső Gázszag-utcai szatír. Most váltottam le a kollégámat. Pardon, egy pillanatra.

Egy nő ment arra, a szatír odaugrott, homlokoncsókolta, aztán visszajött.

— Nem haragszik, de első az üzlet — mentegetőzött. — Most rendelkezésére állok.

— Hogyan lett szatír? — kérdeztem.

— Ja, kérem — mosolygott öntelten — erre születni kell. Régi szatírcsaládból származom. Az anyám egy ködös téli éjszaka megtámadta az utcán az apámat, leteperte a földre és kényszerítette, hogy vegye el feleségül. A nagybátyám egyike volt a legügyesebb csóktolvajoknak Pesten, annyi csókot összelopott fiatalkorában, hogy most a kamataiból él.

— Hogy megy az ipar?

— Elég gyengén — mondja szomorúan és ismét bocsánatot kér egy pillanatra. Odaugrik egy arramenő nőhöz, beleharap a fülébe, aztán viszszajön és tovább beszél.

— Nagy a rezsiköltség.

— Miféle rezsiköltség?

— Ja kérem, a mai nőkkel nem lehet csak úgy erőszakoskodni, mert akkor megharagszanak, meg kell várni, amíg ők kérik meg a szegény szatírt, hogy erőszakoskodjon velük. Most ehhez tessék hozzávenni, hogy egy cukrászda minimum öt forint, egy mozi minimum tíz forint és így tovább.

— Miért nem megy akkor más pályára?

Meghökkenve néz rám:

— Megőrült? Most, vénségemre tanuljak új szakmát? **(g. m.)**

Amerikában feltalálták a halnélküli szálkát!

Világszerte nagy feltünést keltett az amerikaiak legújabb találmánya, a pilótanélküli repülőgép. A sikeren felbúzdulva több hasonló találmányt jelentettek be az amerikai feltalálók. Különösen nagy érdeklődésre tarthat számot *a halnélküli szálka, a távirónélküli drót és a máknélküli mákostészta* feltalálása. *A kalapnélküli viseletet* és a *Földnélküli Jánost* már korábban felfedezték, jelenleg sokan dolgoznak a *feleségnélküli házasság* megkonstruálásán. Az *értelemnélküli filmmel* már régen hatalmas sikereket érnek el és újabban a *végnélküli szemtelenség* tökéletesítésével is sokan foglalkoznak. Szép sikerrel kecsegtetnek az *agynélküli ember* előállítására vonatkozó erőfeszítések, mivel ez feltétlenül szükséges egy fontos találmány, az *észnélküli fegyverkezés* megvalósításához, amelyet aztán végülis követhet a minden találmányok legtökéletesebbike:

az életnélküli félelem.

SzEB-lakás a láthatáron

Ime, azok a proletárok, akiknek kilátásuk van SzEB-lakásra.

Egy angol ujságiró leleplezte Hitler Adolfot! Bűnös!

„A német nép nem volt lojális a nemzetközi joghoz!"

„Bizonyos mértékig én is hibás vagyok!"

Mindenki emlékszik még Hitler Adolfra, Németország volt kancellárjára, aki 1945 nyarán Argentinába utazott és ott mindmáig visszavonultan éldegélt. Ez volt az első eset, hogy egy angol lap munkatársának nyilatkozott.

Az újságíró kérdést intézett Hitlerhez, belátja-e, hogy helytelen politikát folytatott az elmult években?

Hitler: Tisztában vagyok vele, hogy a német nép sajátos lelki konstrukciójánál fogva nem mindig volt lojális a nemzetközi jog tételes törvényeihez, azt azonban visszautasítom, hogy ennek konzekvenciái rám is háruljanak.

Hirlapiró: Ön azt állítja eszerint, hogy nem volt náci.

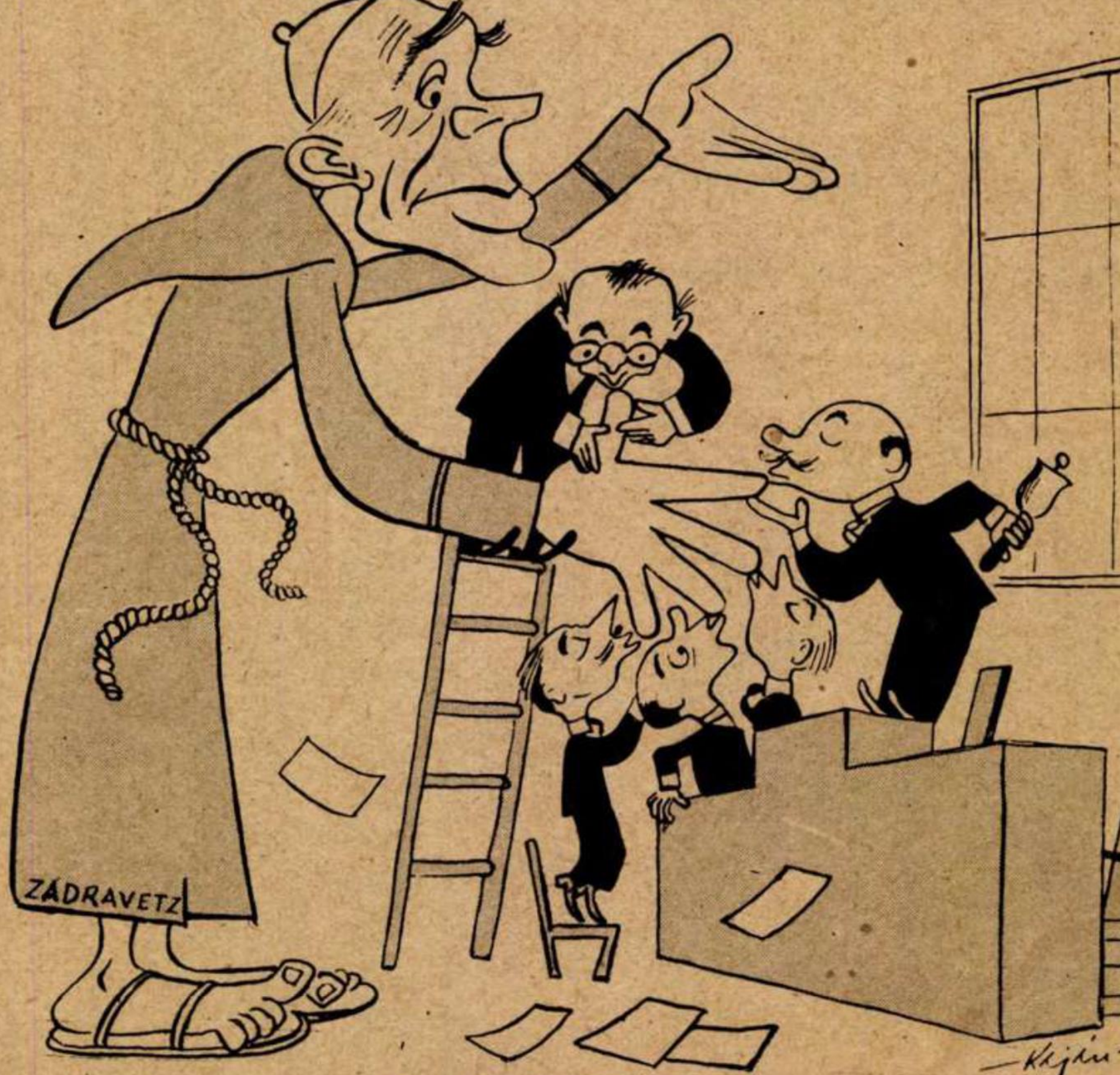
Hitler: Igen. Nem voltam náci, csak eleinte szimpatizáltam a mozgalommal. Nincs okom ezt tagadni. Biztosíthatom Önt, hogy csakhamar rájöttem: a példátlan német terjeszkedési politika feltétlenül katasztrófába konkludál.

Hirlapiró: Most Ön cinikus volt. Miért maradt mindvégig vezető állásban?

Hitler: Mert azt reméltem, hogy a hitleri terrorizmust és agressziót alkotmányos útra tudom terelni. Ez, sajnos, csak részben sikerült, bevallom: bizonyos mértékig én is hibás vagyok benne.

Hirlapiró: Ez annyi mint beismerés. Válasza kielégített. Lelepleztem Önt.

A NOT-fiuk esete Zadravetz-cel

Köszönöm a puszitok,
Igy most tovább uszítok.

Minisztertanács az Olimpuszon

Mars: Elnök úr, ha a kommunisták békeakciója sikerrel jár, az én tárcám teljesen feleslegessé válik.
Jupiter: Nem baj, fiam, majd beolvadsz a tájékoztatásügybe.

Egerek és idegek

— Tyű barátom, micsoda vasidegei vannak ennek a nőnek! Már félórája szaladgálok a lába előtt és még mindig nem sikít...

Blumenthal, a ravasz

Ben Blumenthal: Potom tízmillió forint kell csak. Ennyiből fel lehet építeni a régi Vígszínházat, amely teljesen bedőlt.
Vas Zoltán: Megnyugtatom, Mr. Blumenthal, én nem fogok bedőlni!

A krumpli tragédiája

Írta: Gádor Béla

UJSÁGÍRÓ:
Elborított már az aszály
Nekünk ezen sírni muszáj.
Aszály, dagály, nagy a rumli,
Nem lesz krumpli, nem lesz krumpli.

METEOROLÓGUS:
Nincsen semmi depressziónk,
Nagyon rossz az impressziónk.
Derült ég és semmi más,
Oda van a légnyomás.

SÖTÉT ÖDÖN:
Lesz krumpli, vagy nem lesz krumpli?
Kezdem ezt a dumát unni.
Jobbra át és balra át,
Eldugom a burgonyát.

UJSÁGÍRÓ:
Börtön, fegyház, mindez kevés,
Hol késik az intézkedés?
Üres spajz és üres bödön,
Halál reád Sötét Ödön.

FOGYASZTÓ:
Sok a szöveg, nagy a rumli,
Hol a krumpli? Hol a krumpli?

MINISZTER:
Nem várom a holnapot,
Adjon Isten jó napot.
Lesz itt ember krumplit rágó,
Olyan leszek, mint a Drákó.

DRÁKÓ:
Jaj, de muris ez a miszter,
Ő a szigorú miniszter.
Hozzá képest mi vagyok?
Üdvhadseregparancsnok.

FOGYASZTÓ:
Sok a szöveg, nagy a rumli,
Hol a krumpli, hol a krumpli?

MINISZTER:
Ezer pokol, ezer átok,
Razziát bocsátok rátok.
Ez az ötlet vagyont ér,
Gyere elő kolompér!

KRUMPLIBIZTOS:
Én vagyok a Krumplibiztos,
Ezután lesz krumpli biztos.
Tárolok és zárolok,
Ez aztán a jódolog.

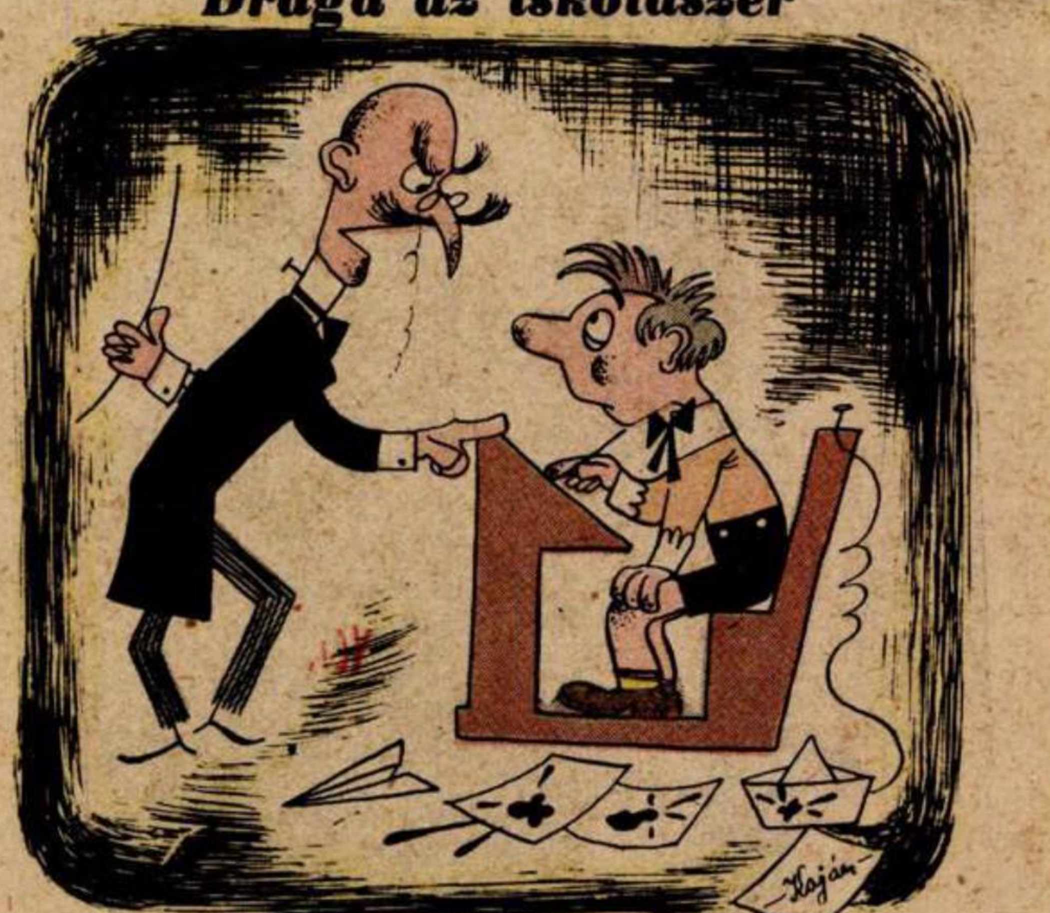
SÖTÉT ÖDÖN:
Nem érdekelsz Jilek Jenő,
Az én krumplim nem jön elő.
Nem adok, csak veszek én,
Majd eladom feketén.

KRUMPLI:
Semmi cica, semmi,
Így szokott az lenni,
Ha az ember krumplit akar,
Feketén kell venni!

Ami biztos, biztos

Sötét Ödön megkéri a gazdag Libucka-lány kezét.
— Mielőtt választ adnék, — mondja Libucka — információt szerzek be magáról. Egyébként harmincezer forintot adok a lányommal.
Sötét Ödön egy pillanatig kalkulál, aztán így szól:
— És információ nélkül?

Drága az iskolaszer

— Holnapra leírod ezerszer, hogy: „A szüleim drága pénzén vett papírt nem pocsékolom mindenféle hülyeségre."

A 7 legjellemzőbb vicce

Az öreg tőzsdés így szól a fiatal tőzsdéshez:
— Komoly az, hogy maga ötvenezer forint hozományt akar a lányommal?
A fiatal tőzsdés bólint:
— A legkomolyabb. Ne haragudjon, nem vehetem el kevesebbel, mert ha nem tudná, a szerelem ma nagyon alacsony kurzuson áll.

Megint elfogtak egy szatírt

— Tud arról Malcsákné, hogy a férje az Operánál lesben szokott állni a nőkre?
— Nem, kérem. Itthon sose szokott lesbenállni.

Mit ír a Times Magyarországról?

A Times tudósítója nemrég két hétig Magyarországon járt. Tapasztalatairól most cikket írt a Times című napilapban. Az angol ujságíró igen érdekesen látja a magyar viszonyokat angol szemmel. Ime:

Magyarországon az emberek általában elégedettek, bár láttam az egyik vendéglőben egy magyart, aki nagyon elégedetlen volt a garnirunggal. Megfigyeltem azt is, hogy akik lemaradnak a villamosról, bosszus arcot vágnak, ami a viszonyoknak még mindig valami stabilizálatlanságára vall.

A házakon ablakok vannak, a Duna feltűnően lefelé folyik, ezt nem egyszer megfigyeltem. A vendéglőben hajszálat találtam a levesemben, még hozzá ősz hajszál volt, valószínűleg az elnyomatás hatása alatt őszült meg a szerencsétlen. Nem mertem szólni a hajszál miatt, mert tudtam, hogy a szólásszabadság jelenleg Magyarországon igen korlátozott. Volt, aki szólt a hajszál miatt, ez valószínűleg kommunista volt. Az arca ugyanis vörös volt a méregtől.

Az újjáépítés vontatottan halad előre. Voltam Aquincumban, egy valaha virágzó városrészben. Sajnos, itt még a romokat sem takarították el.

Sok emberrel beszéltem, de, sajnos, nem értettem, mit mondanak, mert magyarul feleltek. Ez nem más, mint a bizalmatlanság jele, amelyet az idegennel, különösen a nyugati idegennel szemben éreznek.

Tárgyilagosan meg kell állapítanom, hogy ha vannak is a pesti utcákon barrikádok, ezeket kizárólag forradalom céljaira használják fel.

Letartóztatták a Pfeiffer-párt titkárát

Immár solymocskádat,
Kedves madárkádat
Bocsásd el békével.

Van benne valami...

Peyer: Adj nekem több mandátumot, tudod!
Zsolt: Mit gondolsz, lopom én a mandátumot?

468 háborús bűnöst kértünk ki az amerikaiaktól

— Tipikus kommunista dolog! Dollarkölcsön, az nem kellett, de háborús bűnöst, azt akarnak!

Pánik

— A kormány harcot hirdet a drágaság ellen. Mondd, öregem, mi lesz velünk?
— Hogy-hogy mi lesz?
— Mert ránk is mindig azt mondják: „jaj de drágák!"

Hogyan védekezzünk aszály ellen?

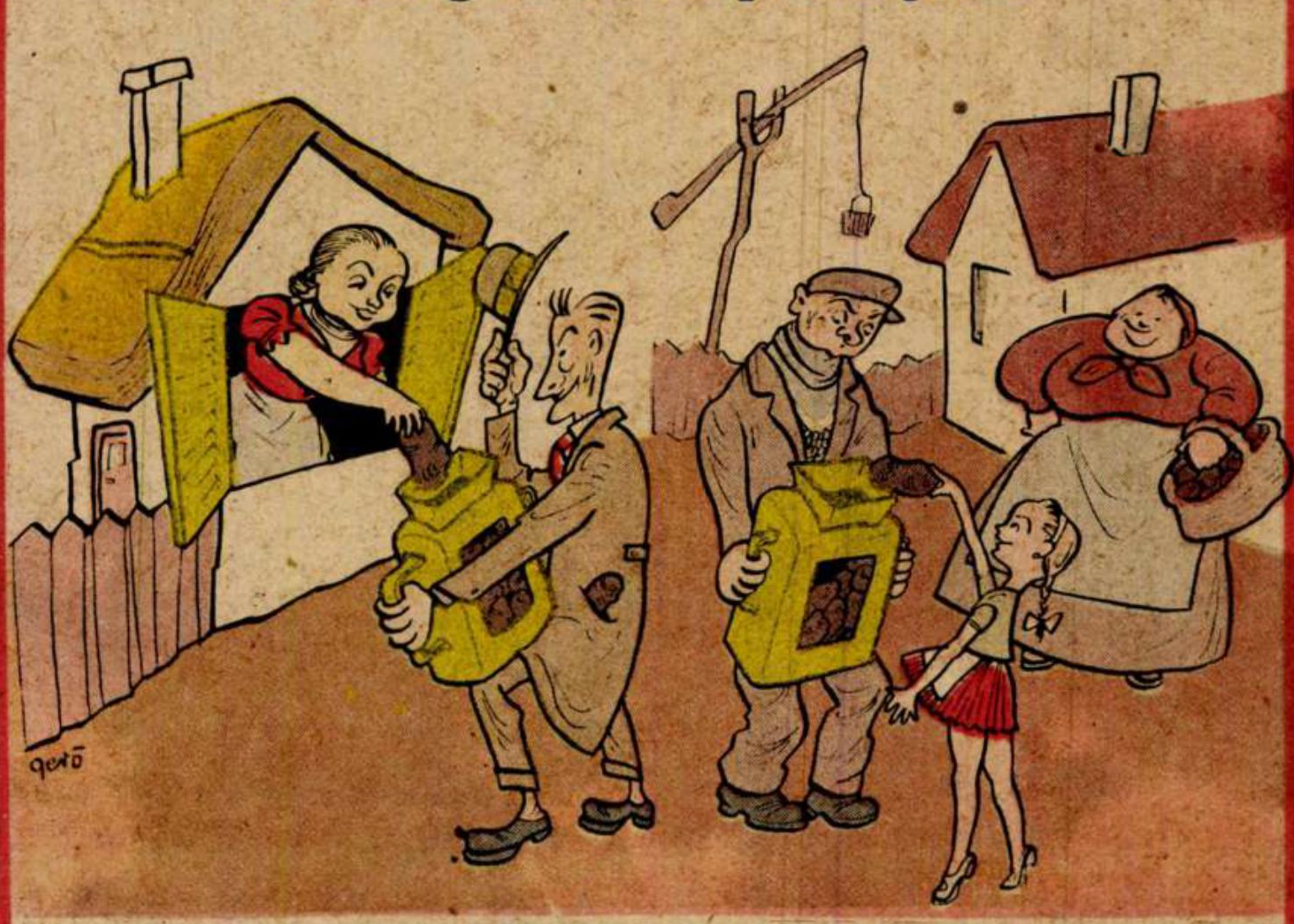
Barankovits proféta hároméves terve

Ismeretes, hogy a parlament egyik ülésén Barankovits István szemrehányást tett a koalició pártjainak, hogy a hároméves tervből kihagyták az egieket és ezért volt a nagy szárazság.

Mint a Meteorológiai Intézet jelenti, szem nem maradt szárazon erre a kijelentésre, sőt a Demokrata Néppárt padsoraiban 40 centiméteres csapadékot mértek. A biztató kezdeten fellelkesülve a Meteorológiai Intézet úgy határozott, hogy mindaddig, míg esni fog, időjárásjelentés helyett a következő kis versikét adja ki:

Kellett nektek tervhivatal?
Ugye mostan nincs zivatar!
Ha Mindszenthyt mond a száj,
soha többé nincs aszály!
Pricc, pracc, prucc!

Országos krumplinapok

— Csak egy szem krumplit a szegény pestieknek...

Példázat arról,

hogy Pfeiffernek sem lehet fenékig tejfel a saját pártjában.

Malcsák egy nagy estélyen van és rettenetesen unatkozik. Egyszer csak meglát a sarokban egy urat, aki bánatosan néz maga elé. Odamegy hozzá és azt mondja neki:
— Unatkozik?
— Rémesen — feleli az illető.
— Mi lenne, ha ellógnánk?
— Ellógnék, de sajnos, nem lehet.
— Miért?
— Mert én vagyok a házigazda.

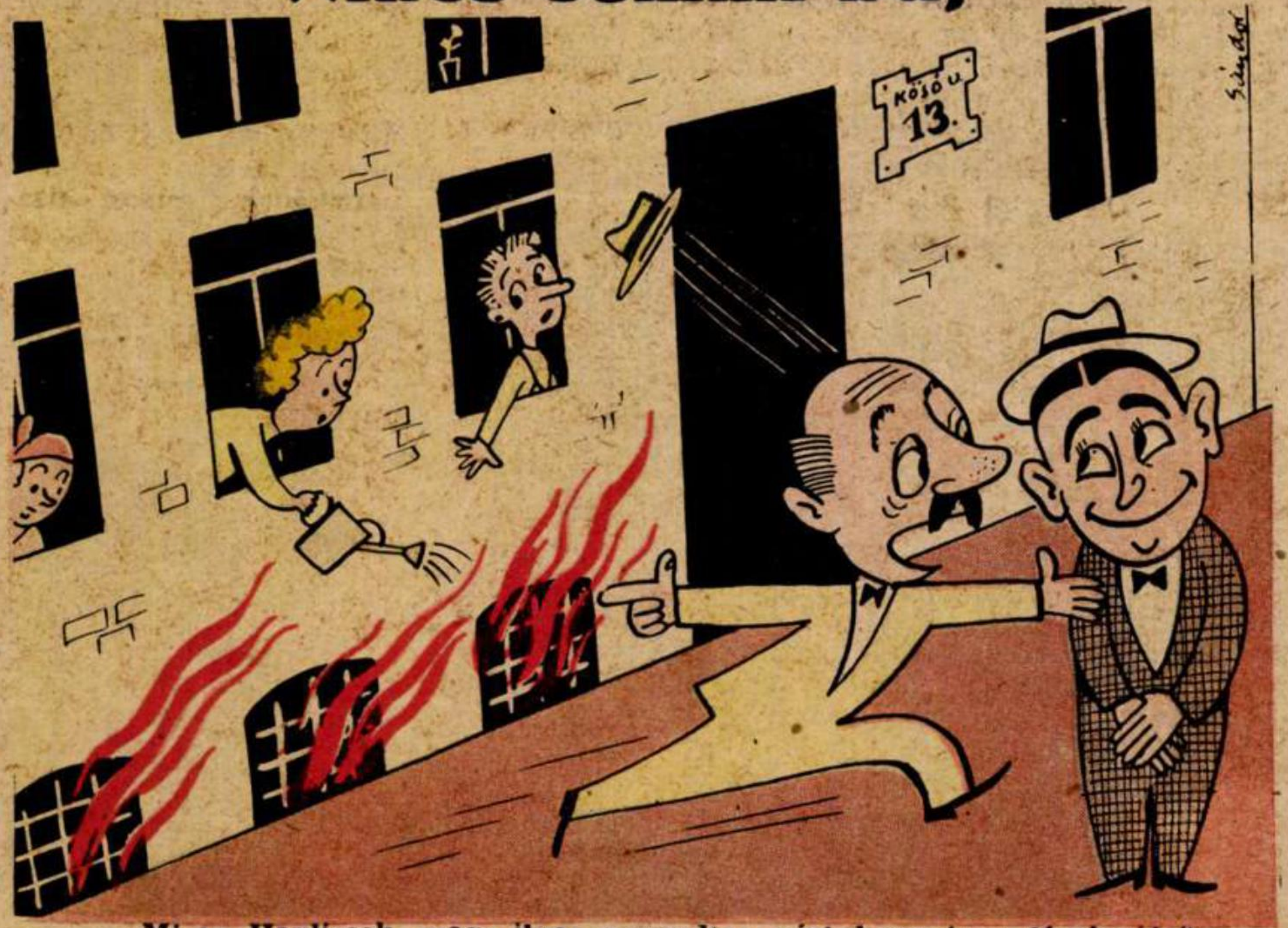
Példázat arról,

hogy Peyernek már csak mandátuma van, de pártja nincs,

Az országúton egy autózó szerelmespár megállítja a kocsit és alája bujnak csókolózni. Néhány óra múlva egy rendőr megböki a fiatalembert és azt mondja:

— Kérem, nekem ahhoz semmi közöm, hogy maguk itt csókolóznak és több mint száz ember röhög ezen, csak arra akarom figyelmeztetni magukat, hogy ellopták az autót.

Nincs semmi baj

— Mi az, Havlicsek, maga ilyen nyugodtan nézi, hogy ég a fáspincéje?
— Mit izguljak? Biztosítva van! Ma nyilatkozott a kormány, hogy a főváros téli tüzifája biztosítottnak tekinthető.

Pénzzel mindent lehet

A vezérigazgató horgászni megy a Balatonra. Egy ropogós százforintost tűz a horgára. Meglátja egy ismerőse.

— Mi az ördögöt csinál maga? A halaknak giliszta kell, fütyülnek azok a pénzre.

A vezérigazgató ravaszul hunyorít.

— Maga ehhez nem ért. Én szirént akarok fogni.

Amerikai magyar karrier

Az Amerikából hazatért Rátkai Márton mesélte, hogy sok magyar színésszel találkozott odakinn, akik évek óta élnek Amerikában és nincs semmi keresetük.

— *Miből élsz mégis?* — kérdezte az egyiktől Rátkai.

— *Hát nézd, Marcikám, mikor kijöttem felkerestem Lukács Pált és támogatást kértem tőle. Azt mondta, hogy mindennap ad nekem egy dollárt. Erre én azt mondtam, kellemetlen volna mindennap zaklatni egy dollárért, adja ide minden elsején a 30 dollárt és ő ebbe belement.*

— *Na és ez elég?*

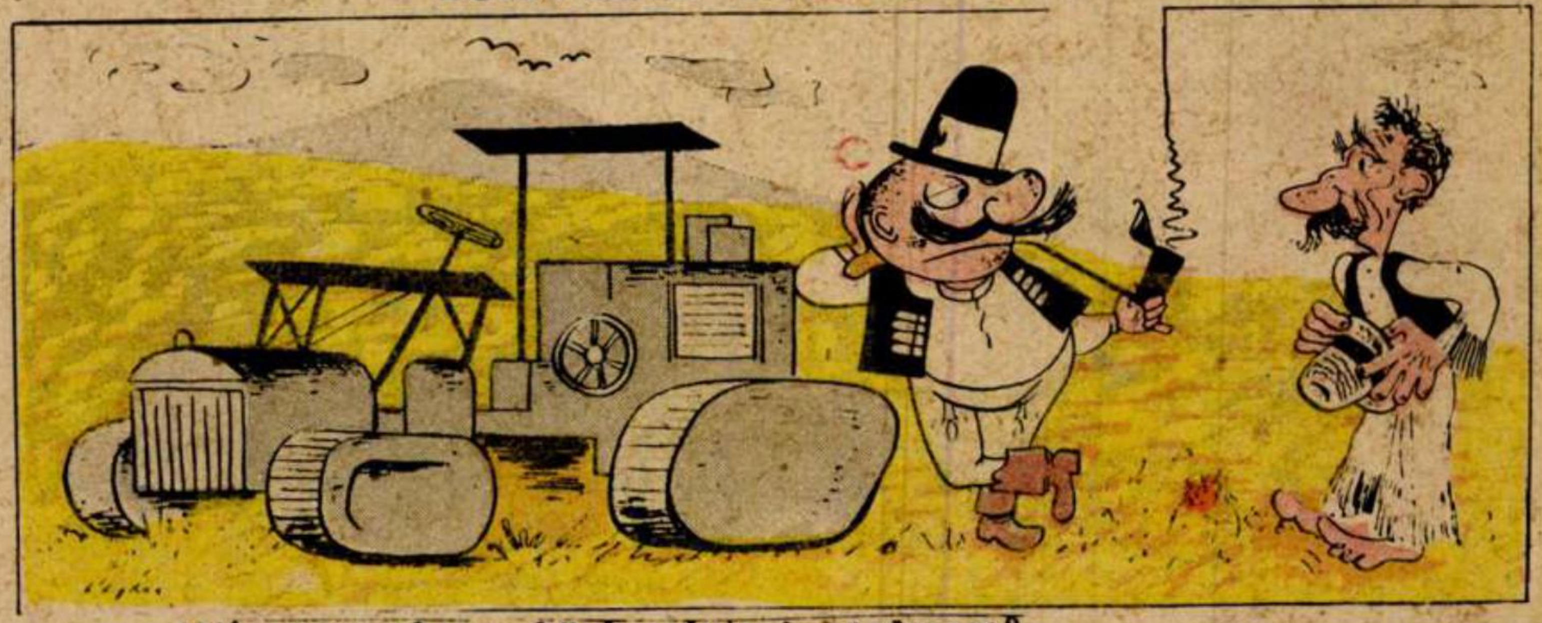
— *Dehogy elég. Van még öt ilyen kliensem.*

Biztos siker

Magyar kormányküldöttség utazott Belgrádba, hogy hidat verjen Magyarország és Jugoszlávia közé. Gerő Ernő jelenléte biztosíték arra, hogy ez a híd is rohammunkával fog elkészülni.

Ravasz traktoros

— Miért nem akar nekünk szántani, gazduram?
— Mert reumája van a traktoromnak.
— Traktornak nem lehet reumája.
— Ha én nem akarom odaadni a traktoromat, akkor még bárányhimlője is lehet.

KORSZERŰ GÉSA

A túlbuzgó Beszkárt

Komlós Vilmos és Pethes Sándor, a két kiváló kómikus, a Szent István-körúton várnak egy hatosra. Amikor már a harmadik 48-as villamos ment el előttük és a negyedik 48-as is befordult a sarkon, Pethes dühösen kiált fel:

— A fene egye meg ezt a Beszkártot. Hát már nem járat hatost?

Komlós csillapítólag mondja:

— Ez csak szép a Beszkárttól. Ők már elkezdték a centennáriumot. Kizárólag 48-ast járatnak.

Az Anyag- és Árhivatalban

— Ide nem lehet bejönni, már mi sem férünk el.
— Miért nem szólnak a racionalizálási osztálynak?
— Az lehetetlen. Ez a racionalizálási osztály.

Korszerű tragédia

Egy színigazgatónk azt mondta a héten egy ismerősének:

— Ma egy magrázó tragédiát olvastam.

— Miféle tragédiát?

— A színházam multévi mérlegét.

Fiuk, lányok, kutyák

Új utakon jár a színdarabok elnevezése. Már az Urak, költők, gyilkosok, valamint az Egerek és emberek idején éreztük az új idők új fuvalmait. A fiúk, lányok, kutyák, példája azonban parancsoló szükséggel írja elő, hogy át kell alakítani az elavult színdarabcímeket. Valahogy így:

Ember tragédiája — Ördögök, angyalok, Ádámék.
Carmen — Csempészek és bikák.
Kaméliás hölgy — Fiúk és lepkék.

Tisztázzuk

— Olvasom, hogy Amerikában kommunisták nem lehetnek állami szolgálatban.

— És kapitalisták?

— Azok sem, mert az állam van a kapitalisták szolgálatában.

Ez nem vicc!

— Ezek azok a hajléktalanok, akik a SzEB-lakásba fognak költözni?
— Nem. Ezek annak a bizottságnak a tagjai, amelyik eldönti, kik kaphatnak SzEB-lakásokat.

Ludas Matyi azt üzeni

Politikus. Színváltozásait alaposan lepipálta a Szintétikus Vegyitermékek Kft., amely már többféle színben produkálja a magyar anilint. Magyarország ilyen módon tízmillió svájci frank értékű devizát takarít meg. (x)

Sorsüldözött kislány, Zebegény. Együtt érzünk magával, de ha nem tudja, hogy kell a rakottkáposztát elkészíteni, ne krokit írjon róla, hanem olvassa el Faragó Baba könyvét, melynek címe „A főzőkanáltól az estélyi ruháig". Ebből azt is megtanulhatja, hogyan kell olcsón, de elegánsan öltözködni, ami nyilván nagyobb hatással lesz a zebegényi férfiakra, mint a humora.

Sötét Ödön legsötétebb afrikai üzlete

Sötét Ödön üzletébe beállít egy pasas és dühösen lármázni kezd:

— Hallja, maga svindler, a napokban vettem maguknál ezt a botot, mint valódi elefántcsontot és most kiderült róla, hogy csak utánzat.

Sötét Ödön álmélkodva csapja össze a kezét:

— Mit nem mond? Hát már az elefántoknak is hamis fogaik vannak?

Mai állás

— Mondd, ez a Békeffi Gábor még mindig a Pódium igazgatója?

— Dehogy! Levelező tagja.

Hidvéghy Ferenc:

A NOT püspökfalatja

Elismeréseül néhány
Darutollas régi heccnek,
Szabadlábat adott a NOT
A kitűnő Zadravetznek.

Zadravetz a fasizmushoz
Évtizedek óta hű vót,
Nem is értem, felmentése
Mért okozott ilyen hűhót?

Uszító volt a javából,
Szemem tehát könnybelábad,
Hogy Zadravetz megkapta a
Megérdemelt szabadlábat.

Zadravetz még ma is jó név,
Ez a márka ma is vezet,
Bár szívének frank-ügy hijján
Franco-ügy már az élvezet.

Zadravetz a derék NOT-tól,
Melyet áldott jószív vezet,
Azt kéri: a szabadlábhoz
Kapjon ismét szabadkezet.

Moór, a kemény vitéz

L. M.: Milyen bátor ember ez a Moór.

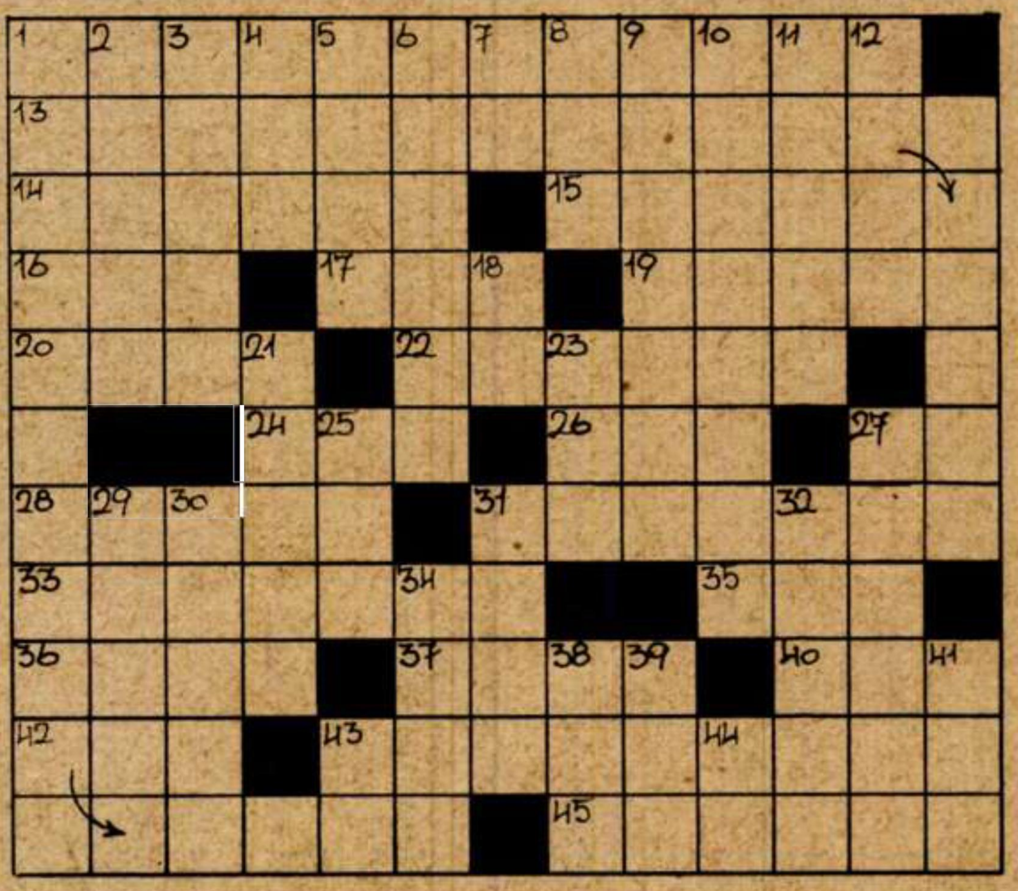
H. M.: Nekem mondja? Én avattam vitézzé!

CSAK a szórakozás kedvéért!

LEGUTÓBB KÖZÖLT KERESZTREJTVÉNYÜNK MEGFEJTÉSE:

Vízszintes: 1. Szellemi torna. 13. Istálló. 14. Iroda. 15. Plus. 16. Orizaba. 18. Unszol. 20. DI. 21. La 22. Lóverseny. 25. Útvonal. 27. Ahol. 29. Döng. 32. Ole. 33. Zarka. 36. Iel. 37. Olt. 38. Híd. 39. Pár mondat. 42. Unalom. 44. Ubi. 45. Ne.

Függőleges: 1. Sipulusz Humoreszkjei. 2. Zsinat. 3. Etus. 4. László. 5. Ll. 6. Elolvad. 7. Mór. 8. Tiz. 9. Oradea. 10. Robinhodd. 11. Nda. 12. Aa. 17. Izr. 19. Oón. 23. Előir. 24. Yolland. 26. Vardar. 28. Lettek. 30. Nem új. 31. Globe. 34. Aino. 35. Apos. 40. Ámz. 41. Nil. 43. Le.

VÍZSZINTES:

1. Színes mesefilm címe
13. Firenzei dominikánus, demokratikus tanaiért máglyahalálra ítélték
14. Ezt már szeretem!
15. Jampec, bárfiú
16. Félig szívós
17. Szenvedés
19. Botlik, helytelen alakja
20. Írószerszám
22. Orosz női név
24. Etelka, rövidebben
26. Ibolyka, szintén rövidebben
27. Német viszonyszó
28. Delibes Leó operája
31. Spanyol író (Miguel)
33. Ókori germán néptörzs
35. Tisztítószer-márka
36. Ebből készül a kaviár
37. Csókterület
40. Nem halad
42. Épület, németül
43. A trójai háború görög fővezére
45. Magyar... Operaház

FÜGGŐLEGES:

1. Halhatatlan vígopera
2. Borotva, angolul
3. Értesítés, figyelmeztetés (olasz)
4. A gordiusi-csomó is ez volt (!)
5. . . . a búzamezőkről
6. Város Epiruszban
7. Seress Rezső névjele
8. Albán exkirály
9. Mesealak az Ezeregyéj-ből
10. Japán város Kiu-Siu szigeten
11. Ritka női név
12. Ezer, görög összetételekben (mindenki tudja!)
18. Félig nagy
21. Akármelyik más napon
23. Halfajta
25. Ital (ékezetfelesleg)
27. A naplopók baja
29. Testrész-részlet
30. Főangyal, paradicsomi őr
31. Elege van belőle
32. Nosza, fogjátok el!
34. Jól megtermett
38. Kettévágott Amália
39. Elhagyja az ágyat
41. Hűtlenül hülni (!!)
43. . . . konyat
44. Ezer és ötven

Az ellenzék alaposan rámászott Révaira

Rogyák, a praktikus

Rogyák a cukrászdában ül. Odalép hozzá Kelemen.

— Szervusz Rogyák, hát te mit keresel itt?

— Apróhirdetés útján megismerkedtem egy nővel és itt adtam neki randevut.

— És a nő nem jött el?

— Dehogynem. Ott ül a sarokban.

— Hát akkor miért nem mégy oda?

— Tudod, azt adtam meg ismertető jelnek, hogy habos rollnit egyen. Most eszi az ötödiket. Hadd lakjon jól, nem akarok neki vacsorát fizetni.

Lucifer-invázió a Nemzetiben

Az Úr hangja: Mennyi Lucifer! Az Isten se ismeri ki magát.

Nem szivlelhetjük a trágárságot...

Írta: Kishont Ferenc

Hatan voltunk együtt férfiak, többnyire költők, írók, zenészek, de mindnyájan jobb emberek. Már régóta összejövögettünk esténként, hogy megbeszéljünk művészi kérdéseket, egyetmást. Most Jenő véletlenül egy tényleg nagyon érdekes témát pendített meg.

Én nem vagyok erénycsősz — jelentette ki — de megdöbbenve tapasztalom, hogy mennyire lesüllyedt az emberek erkölcsi színvonala. Egy meztelen táncosnőnek nagyobb sikere van manapság, mint teszem fel Homerosnak...!

— Ez azért van — vélekedtem — mert elvesztettük a háborút.

— Ugyan kérlek! — támadt rám Elek. — Az emberek valósággal falják a bel- és külföldi pornográf újságokat...! Pedig ezekben ocsmányságon kívül mást nem igen találnak. Én magam is valósággal hányingerrel küzködöm, valahányszor megveszem őket.

Kifinomult, végletekig dekadens művészemberek vagyunk, mindnyájan úgy gondolkoztunk, mint Elek. Előhúztuk zsebünkből ezeket az átlátszó célzatú nyomdai termékeket, kézről-kézre adtuk, kicseréltük őket és nevetségesnek, de egyben undorítónak találtuk, hogy akadjon intelligens ember, akinek az érdeklődését az ilyesmi egy percre is leköti.

Közben eltelt az idő.

— Mégcsak elmondom nektek — szólalt meg végülis Árpád, aki vezetéknevével együtt jónevű költő — hogy a főváros éjszakai mulatóhelyein az utóbi időben egy olyan förtelmesen disznó dalt énekelnek, ami véleményem szerint — bár én természetesen csak hallásból ismerem — legalábbis kultúrbotrány...!

Direkt kíváncsiak voltunk és megkértük őt, hogy próbálja rekontsruálni azt az ocsmány dolgot, mire Gyula fennakadás nélkül elénekelte a dalt, amely 52 négysoros versszakból állt és tényleg pocsék volt.

— Ha elgondolom, hogy ezt nők is hallhatják! — kiáltott fel Jenő a végén. — Különben a közepén az a pár versszak kritikán aluli. Énekeld csak el mégegyszer!

Gyula elénekelte mégegyszer a közepén a kritikán aluli részt. Azután Ernő jegyezte meg, hogy szerinte az eleje még rondább. Meghallgattuk azt is mégegyszer és így vitatkozgattunk sokáig.

— Esküszöm gyerekek, hogy ezt szóvá fogom tenni a pártban! — fakadt ki Jenő — Diktáld csak le Gyula ezt a szennyet...!

Mindnyájan jegyeztük a szöveget merő felháborodásból. Ernő, aki kitűnő csellista, megkérte Gyulát, hogy zümmögje a dallamot is, mert kottázni akarja undorral.

Mikor ez megtörtént, akkor kiköptünk és elváltunk, mert már későre járt az idő. Miközben vettük a kabátjainkat, Marcell, aki bent is feltünt furcsa hallgatásával, egyszerre csak megszólalt:

— Gyerekek — mondta nevetve — csoda disznó ez a dal, de azért van benne valami! Nekem tetszik.

*

Mondanom sem kell, hogy Marcell ezzel a minősíthetetlen megjegyzésével örökre kizárta magát társaságunkból.

Darvas Szilárd:

Ballada

Zsolt Béla tudta, mi a polgár,
és Peyer tudta, mi a faj,
mélyen egymás szemébe néztek
és megbeszélték, mi a baj,
az egyik tudta, mi az élet,
a másik tudta, mi a bolt,
de Zsolt nem tudta, ki a Peyer
s Peyer nem tudta, ki a Zsolt.

Ismerték egymást negyven éve
a két bohó kis fiatal,
hát létrejött a szent szövetség,
hisz egységben a diadal,
és Peyer mondta: umberufen,
Zsolt azt motyogta: hiba volt,
de Zsolt nem tudta, ki a Peyer
s Peyer nem tudta, ki a Zsolt.

S mert minden izzó szerelem jaj
egy idő múlva készre megy,
Peyer zokogva konstatálta:
mandátum-ügyben része egy*
Zsolt hozzátette: gaz fasiszta!
Peyer üvöltött: kirabolt!
és Zsolt megtudta, ki a Peyer
s Peyer megtudta, ki a Zsolt.

* Sage und schreibe.

Példázat arról,

hogy egy igazán jó kormánynak semmi se lehetetlen.

Egy newyorki nagy áruház bejárata fölé hatalmas tábla van kifüggesztve az alábbi felirattal:

„Száz dollár jutalom annak, aki olyan cikket keres áruházunkban, amelyet mi nem tartunk."

Egy jenki elolvassa ezt és bemegy az áruházba.

— Kérek egy olyan nőt — mondja —, akinek a térde magasabban van, mint az orra.

A segédnek egy arcizma se rándul meg.

— Tessék felmenni a nyolcadik emeletre — mondja — és befáradni a 76-os osztályba.

A jenki borzasztóan elcsodálkozva beül a liftbe, a segéd pedig felveszi a házitelefont és felhívja a 76-os osztályt:

— Halló, állítsák a Bessy kisasszonyt gyorsan a feje tetejére...

Példázat arról,

hogy Pfeiffer miért adott be peticiót?

A halálraítélt az akasztófa alatt közli utolsó kívánságát:

— Azt akarom, hogy halálom után boncoljanak fel.

— És miért fontos az magának? — kérdi tőle az orvos.

— Azért — válaszolja az elítélt — mert tudni akarom, miben haltam meg.

Aszály idején

Professzor: Nézzék kérem, így nézett ki az eső.

A krumpli-kormánybiztos megérkezik hivatalába

— Róseibni legyen belőlem, ha nem sikerül biztosítani az ország krumpliellátását!

A karikatúra kiállításon

— Mi az, hogy maga az egyedüli, aki nem nevet ezen a mulatságos rajzon?

— Én vagyok a modell.

Jól néz ki

Churchill: Csak elismeréssel szólhatok Bevin külpolitikájáról.

Bevin: Ajvé, nem elegen szidják a külpolitikámat, még maga is dícséri?!

A 7 legbogarasabb vicce

Havlicsekné elmegy egy orvoskozmetikushoz és valami szert kér hajhullás ellen.

Az orvos megvizsgálja Havlicsekné fejét, aztán így szól:

— Asszonyom, az ön hajhullását bacillusok okozzák.

— Mindjárt sejtettem, — jegyzi meg Havlicsekné — tegnap is találtam hármat.

Ez természetes

Havlicseknétől megkérdezi valaki:

— Hogy érzi magát, nagyságos asszony?

— Köszönöm, tűrhetően.

— És a kedves férje?

— Azt nem tudom, mert már egy féléve elváltunk.

— Igazán? Na, hiszen akkor őt nem is kell kérdeznem.

Kuksi Krumpli-mizériái

Jó paprikás krumplit enne
A kis Kuksi vacsorára,
De csak kedve lett paprikás:
Sehol sem lelt burgonyára.

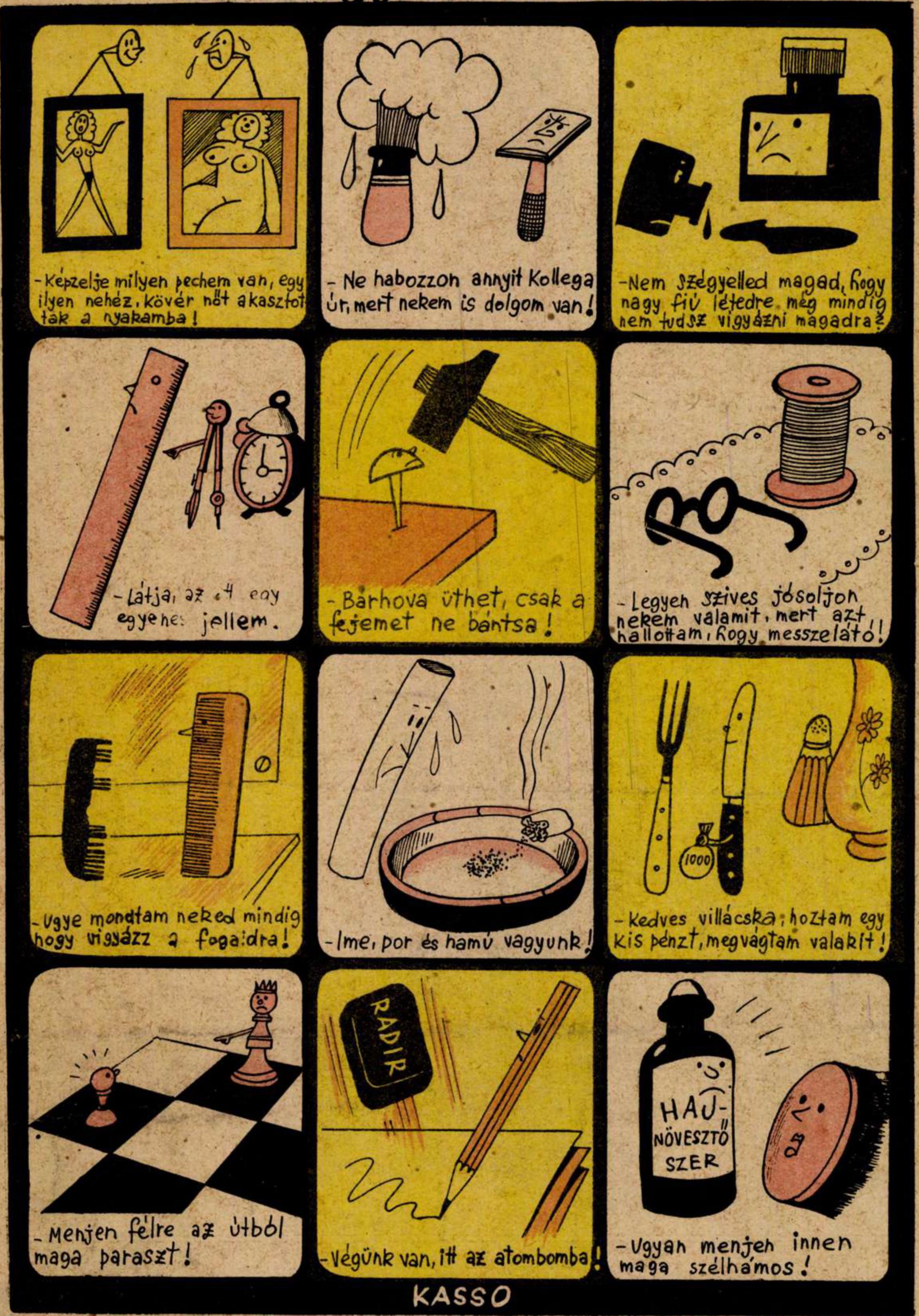
Nem volt eső, — sírt a boltos —
Képtelenség krumplit látni,
Csak felárral lehet krumplit
A pult alól előásni.

Annyi pénzem nekem nincsen, —
Szólt Kuksi, — de tippem támadt,
Szerzek pénzt rá a zaciban:
Becsapom a zsebórámat.

Nem adhatok, szólt a becsüs —
Erre önnek semmit itt most,
Keresse fel e krumplival
A burgonya-kormánybiztost!

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden csütörtökön
Felelős szerkesztő: DARVAS SZILÁRD
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó: ELEK LÁSZLÓ
Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

A tárgyak is élnek

Visszasuttogtam

Írta: Fehér Klára

Tamás Tihamér miniszteri tanácsos. Azt mondják, elvhű ember: minden rendszert egyformán kiszolgált. Az igazolásnál volt egy kis baj, viszont szerzett két tanut, mire igazolták és előléptették. Akkor lett osztályfőnök. A bélistáknál megint volt egy kis baj, de visszavették és előléptették. Lett belőle tanácsos. Most már nincs semmi baj, erre lett egy autója és egy villája a Balaton mellett.

Azonkívül Tamás Tihamér udvari szállító is. Ő szállítja a rémhíreket az egész udvarnak, sőt a gangnak és a lichthofnak is.

Tőle tudtuk meg, hogy a Szabadság-szobor talapzatát ellopták, ő mesélte ezelőtt egy évvel, hogy a stabilizáció humbug és meséli most, hogy a hároméves terv is humbug. Megjósolta, hogy hadifogoly haza nem jön és ágynak esett, mikor a házba egyszerre érkezett a házmester két fia és Kissné férje. Azonkívül ő meséli folyton, hogy háború lesz. Ugyanis Bevin Londonba érkezett. Ez háborút jelent. Esett a krumpli ára. Háború lesz.

Eleinte vitába szálltam vele. Ostoba fráternek és aljas rémhírterjesztőnek neveztem. Nem használt.

Két hete taktikát változtattam. Visszasuttogok.

*

— Hallotta? Atomkisugárzás terjeszti nálunk a gyermekparalizist.

— Tudom.

Meghökkenve bámult rám. Vihart szagolt.

— És azt is hallotta, hogy felnőttek is megkaphatják?

— Persze. Azért ne féljen, ez a viasz-folt a homlokán még nem halálos. Mindenesetre nem árt, ha orvoshoz megy.

— Mi?! Én? Hogy érti ezt?

— Ember, — kiabáltam rémülten, — hát maga nem is tudja, hogy megkapta a paralizist?!

Tamás Tihamér lélekszakadva rohant a Rókusba.

*

Két nap mulva közölte velem, hogy titkos rádió bemondta: ha a választáson a kommunisták győznek, háború lesz. Truman már meg is kezdte a tankszállítást Európa felé.

Csendesen a fülébe súgtam, hogy hindu és indonéz szabadságharcos csapatok már készenlétben állnak arra az esetre, ha viszont a reakció törne előre. A hinduk főleg atom-gépfegyvert hoznak, ezenkívül a csepeli munkások is behoznának néhány kalapácsot, Angyalföld pedig nem sajnálna néhány méter kötelet a feketézőktől...

— Ó, India messze van, — mondotta, aztán meghökkent. Eszébe jutott, hogy Amerika is messze van, — Angyalföld és Csepel viszont közel.

— Pedig nem ártana, ha a prolinak nem volna olyan nagy szája, — nyögte bánatosan. — Ha mi, urak is bejönnénk a választáson.

— Az biztos, hogy más világ lenne, — válaszoltam. — Hallom, egyes szélsőjobboldali körök már készítik a listát.

— Milyen listát?

— A felakasztandók névsorát. Hja, ők nem olyan lágyszívüek, mint a demokrácia.

— Helyes, nagyon helyes, — azaz, hogy ejnye, ejnye — javította ki önmagát Tamás Tihamér és közben ragyogott az arca.

— Ez már így van, — folytattam hidegen. — A névsoron szerepelnek elsősorban a demokrácia tisztségviselői. (Itt Tamás néhányat pislogott a házbizalmi felé.) Utána következnek mindazok, akik ma jól élnek. Például, akik az utolsó két évben ingatlant, autót, ékszert, rádiót, avagy egyebet vásároltak.

Tamás Tihamér itt köhintett néhányat.

— Persze, — folytattam könnyedén, — nem kímélhetik azokat sem, akiket ez a rendszer igazolt. Vagy pláne előléptetett, úgyebár?

Tamás Tihamér, úgyis mint miniszteri tanácsos, idegesen nézett rám.

— Ezt... ezt ön honnan tudja?

— Mert, — és itt gondosan körülnéztem, — ne mondja meg senkinek én is csinálom a listát.

— De énnekem volt kétszáz holdam és azt elvették, — motyogta, — el kellett fogadni a kinevezést, elvégre élni is kell. És hát az ellenségem se foghatja rám, hogy demokrata voltam, mást se csinálok, mint szabotálok két éve a minisztériumban.

— Igen, hát ezt mindenki mondhatja. Önről sajnos sajátkezű nyilatkozata vallja, hogy hive a demokráciának.

— Kényszerhelyzet, könyörgöm, kényszerhelyzet...

— No, hiszen nem kell mindjárt a legrosszabbtól tartania. Negyvennégyben se ölték meg minden baloldalit, elég lesz magának a munkatábor is.

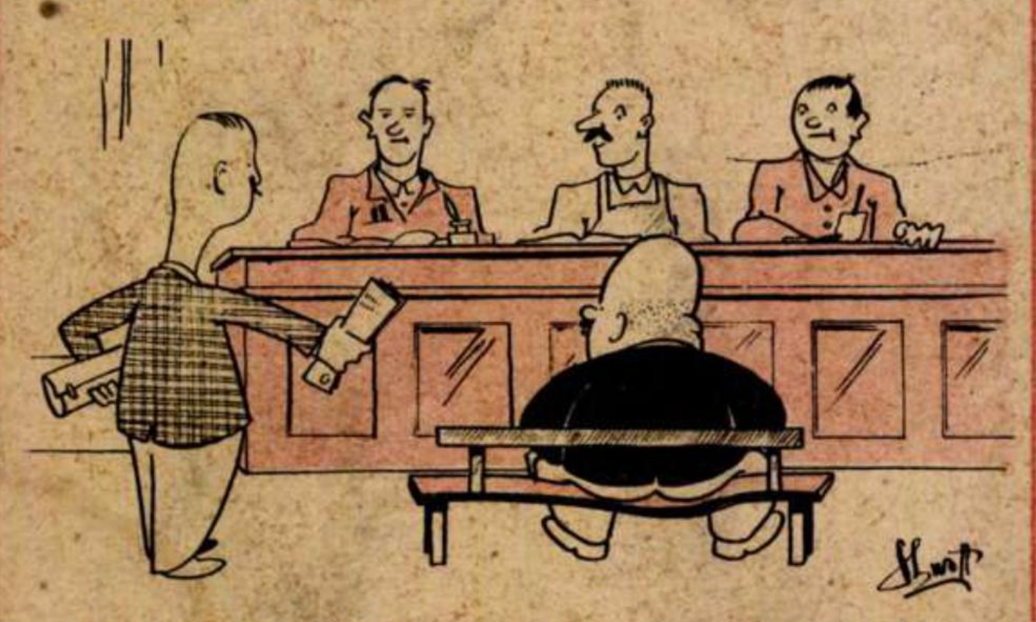
— Úgy-e, úgy-e ez csak rémhír? — kulcsolta össze a kezét. — Különben is, az nem valószínű, hogy a demokráciát meg lehessen buktatni... a baloldal olyan erős, a munkásság, a parasztok... nem kell bedőlni minden buta suttogásnak.

Ez négy nappal ezelőtt történt. Tamás Tihamér azóta hallgat.

Jön a munkásbíróság

— Gyerünk bíró uraim, eddig bíróság volt, de most igazság lesz.

Védőügyvéd: De bíró urak, öt évet adtak a védencemnek?
Munkásbírák: Ne féljen, azért jut magának is.

Ifj. Hont Ferenc uj vezetés mellett megnyílik

A fenti rajz lapunk munkatársát ifj. Hont Ferencet ábrázolja, aki ugyan ifjú is, Hont Ferenc is, de csak külön-külön. Az „ifj." szócskát ugyanis kizárólag azért illesztette annakidején neve elé, hogy Hont Ferenctől a Színművészeti Akadémia igazgatójától meg lehessen őt különböztetni. Igy aztán sikerült elérnie, hogy most már mindenki Hont Ferenc fiának hitte őt, holott az egészből csak annyi az igaz, hogy Hont Ferencnek nincs is fia.

A félreértések elkerülése érdekében munkatársunk elhatározta, hogy önként feláldozza „ifjúságát" és ezentul Kishont Ferenc névre szóló iratokkal utazik a Parnasszusra.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **6.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 8107

Válogatós hal

E héten sarokba állítjuk

Gerő Ernő

közlekedésügyi minisztert

pontatlanságáért, mert megint egy héttel hamarabb készített el egy hídat.

